

Uitspraak Raad van State inzake leeftijdsonderzoek

Uitvoering van de methode voldoet niet aan de eisen

De rechter vindt dat het leeftijdsonderzoek geen rol mag spelen bij de beslissing of een asielvergunning wordt afgegeven. De reden hiervoor is dat het leeftijdsonderzoek niet voldoet aan de eisen die de overheid aan zo'n onderzoek moet stellen, voornamelijk omdat de namen van de radiologen niet bekend zijn.

Het gaat hier om het hoger beroep van een asielzoekster. Op 15 mei 2003 heeft de minister een aanvraag van de verzoeker (asielzoekster) om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. De asielzoekster ging in beroep bij de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Dordrecht. De rechtbank heeft op 17 juli 2003 het besluit vernietigd en bepaald dat de minister een nieuw besluit moet nemen. Daarbij moet de minister de overwegingen van de rechtbank in acht nemen.

Tegen de uitspraak van de rechtbank heeft de minister hoger beroep ingesteld bij de Raad van State. De Raad van State adviseert regering en parlement over wetgeving en spreekt in hoogste instantie recht in bestuursrechtelijke geschillen.

De Raad van State heeft op 23 oktober 2003 uitspraak gedaan. Voor radiologen is het hierna volgende uit de uitspraak van belang (twee van de drie grieven).

Grief 2

De minister heeft een onderzoek naar de leeftijd laten plaatsvinden. De Raad van State is van oordeel dat de minister zich dient te vergewissen van de zorgvuldigheid van zo'n onderzoek en baseert zich hierbij op artikel 3:2 van de Awb [1]. De minister heeft niet voldaan aan de op hem rustende vergewisplicht, aangezien hij niet kon aangeven door welke deskundigen (lees: radiologen) het leeftijdsonderzoek is uitgevoerd. Verder heeft hij geen inzage gehad in het onderzoek en is niet nagegaan of de conclusie past bij de resultaten van het onderzoek.

Grief 3

De minister voert aan dat het onderzoek, in tegenstelling tot het oordeel van de rechtbank, wel voldoende zorgvuldig is uitgevoerd. Uit de stukken blijkt door welke deskundige [2] het onderzoek is verricht. Het verslag van de radiologische beoordelingen is bijgevoegd; daaruit is af te leiden dat de getrokken conclusies worden gedragen door de resultaten van het onderzoek. Bovendien heeft de asielzoekster geen contra-expertise aangevraagd; derhalve kon van de juistheid van de resultaten worden uitgegaan.

Op 13 mei 2003 zijn er vier röntgenfoto's van de asielzoekster gemaakt die via een computernetwerk naar twee radiologen zijn gezonden. Dezen hebben ieder afzonderlijk de skeletrijping beoordeeld. De verslagen luiden:

“Volledige uitrijping.

Toelichting: het mediale uiteinde van de sleutelbeenderen is volledig uitgerijpt. Open en/of gedeeltelijk open epifysairlijnen worden niet waargenomen. Epifysairlijnen zijn gesloten of verdwenen. Aan resten van gesloten epifysairlijnen, zichtbaar als dwarse botlijnen (of delen ervan), is geen aandacht besteed. Een losse of gedeeltelijk vergroeide epifysaire botkern wordt niet waargenomen. Randfissuren zijn verdwenen of sluitend.”

De door de minister geraadpleegde onderzoeker [2] heeft op grond van deze aan hem via het computernetwerk verzonden beoordelingen geconcludeerd dat met een betrouwbaarheid van ten minste 95% een leeftijd van 20 jaar of ouder wordt toegekend aan de vreemdeling op de datum van het röntgenologisch onderzoek.

In de vreemdelingencirculaire 2000 is vermeld dat, indien een vreemdeling zijn gestelde leeftijd niet met documenten kan aantonen en getwijfeld wordt aan deze leeftijd, deze door medewerking te verlenen aan een leeftijdsonderzoek alsnog zijn gestelde leeftijd aannemelijk kan maken. Voor zover thans van belang geldt bij zodanig

onderzoek in voorkomende gevallen steeds als algemeen uitgangspunt dat, indien de mediale uiteinden van de sleutelbeenderen zijn uitgerijpt, wordt aangenomen dat de vreemdeling ten minste 20 jaar oud is.

Zoals reeds bij grief 2 is vermeld, dient de minister zich ervan te vergewissen dat het onderzoek op deugdelijke en zorgvuldige wijze is verricht. Daartoe dient de minister zich te wenden tot een adviseur die beschikt over de noodzakelijke deskundigheid. Om te beoordelen of het onderzoek zorgvuldig is verlopen dient de minister te beschikken over een verslag, waarvoor de deskundige middels ondertekening de verantwoordelijkheid neemt. De rechtbank heeft terecht geoordeeld dat het advies van de geraadpleegde onderzoeker niet voldoet aan de daaraan te stellen eisen. Om vast te stellen dat de mediale uiteinden van de sleutelbeenderen zijn uitgerijpt, is uitsluitend radiologische deskundigheid vereist. Omdat zich in het dossier geen getekende verklaringen van de radiologen bevinden en omdat bij de minister niet bekend is wie deze radiologen zijn, is het niet mogelijk met hen in contact te treden in het geval van een andersluidende contra-expertise op basis van dezelfde foto's.

Het rapport is ondertekend door de door de minister geraadpleegde onderzoeker [2]. Deze onderzoeker beschikt niet over de vereiste deskundigheid en is niet onderworpen aan het toezicht dat wordt uitgeoefend op medici die wel beschikken over die deskundigheid. Dat deze onderzoeker heeft getekend voor de authenticiteit van de beoordelingen door de radiologen doet niet ter zake, omdat hij de verantwoordelijkheid voor de beoordeling van de foto's niet kan overnemen.

De Raad van State verklaart het hoger beroep ongegrond.

Commentaar

Interessant is dat de methode van de bepaling van de leeftijd met de claviculamethode niet wordt afgewezen. Het gaat de Raad van State bij deze uitspraak erom dat de gebruikte methode niet voldeed aan de zorgvuldigheidseisen, vooral omdat de namen van de betrokken radiologen niet bekend waren. Op 23 juni 2003 had de rechtbank 's-Gravenhage bepaald dat de betrokken antropobioloog de namen van de betrokken radiologen bekend moet maken. Op 10 oktober 2003 bepaalde de rechtbank 's-Gravenhage, zittingsplaats Arnhem, dat de claviculamethode geloofwaardig moet worden geacht. De rechters in Arnhem vielen dus niet over zorgvuldigheidseisen die gesteld moeten worden aan de overheid en de betrokken radiologen.

Dr. R. van Dijk Azn

Noten

1 Algemene wet bestuursrecht. Artikel 3.2 is het eerste artikel in Afdeling 3.2: Zorgvuldigheid en

belangenafweging.

Art. 3:2. Bij de voorbereiding van een besluit vergaart het bestuursorgaan de nodige kennis

omtrent de relevante feiten en de af te wegen belangen.

2 Een antropobioloog.

Uitspraak Raad van State – Afdeling bestuursrechtspraak op 23 oktober 2003
Behandeld door Kamer 4 – Hoger Beroep - Vreemdelingenwet
Zie voor de volledige tekst www.raadvanstate.nl

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.